

ПОКОЙНИ ПИСАТЕЛИ

Удряй ги, вѣтърко!

Изъ писмата

Николай Вас. Ракитинъ

Роденъ е презъ 1885 година въ с. Лжджене, ботевградско, а загиналъ трагично подъ колелата на влака на 2. V. 1934 година. Учителствувалъ е дълги години въ гр. Плѣвенъ, а отъ една година преди смъртъта си бѣше директоръ на Плѣвения исторически музей. Написалъ е следнитѣ стихотворни сборки: „Животътъ, може би, е сънъ“, „Златни нишки“, „На една струна“, „Пролѣтъ при Витъ“, „Зима при Витъ“, „Черноморско лѣто“, „Дунавски сонети“, „Дарове на Балкана“, „Капаятъ листата“ и следсмъртната книга, издадена отъ книг. „Хемусъ“ — „Черни маниста“. Н. В. Ракитинъ бѣ единъ между най-добритѣ ни поети. Неговата поезия възпѣва свѣтлината, просторитѣ и тишината на българската земя.

НАБАВЕТЕ СИ НЕПРЕМЕННО:

„СМѢХЪ И ЗЛѢЧЪ“ — сборникъ за вечеринки, утра и забави, въ който участвуватъ 30 хумористи. 120 стр. — 10 лв. Суми пращайте на адресъ: Люб. Христовъ, ул. „Фр. Нансенъ“ № 47—София. Препорѣчваме сборника.

Удряй ги, вѣтърко леденъ,
удряй ги, шибай ги ти! . .
Твойтѣ стада заморени
сж зимни, студени мъгли!

Блѣскай, люлѣй ги въ небето
едритѣ снѣжни сита! —
Едра надежда въ сърдцето
голата — крие — земя!

Пухкави, леки снѣжинки
грѣсни надъ нивитѣ пакъ!
Съ губери бѣли завий ги —
хвърлени съ мжка жита!

Тамъ е и нашата нива —
легнала кротичка спи. . .
Удряй ти, вѣтърко, шибай
бѣлитѣ, снѣжни мъгли! . .

Никола Карагеоргиевъ

Въ редакцията ни се получаватъ много насърчителни и поздравителни писма. Ето нѣкои извадки отъ тѣхъ:

. . . Вестникъ „Барабанче“ се списва много добре и дава на своитѣ читатели най-забавно четиво. Поздравлявамъ ви. Вашъ редовенъ читателъ Ст. К. Стояновъ, с. Стрелъца, Панагюрско.

. . . Пращамъ сумата отъ 60 лв., за да абонираме дъщеря ми за любимия ѝ в. „Барабанче“, който очаква съ нетърпение всѣка седмица. Съ поздравъ: Наумъ Николовъ — Пловдивъ.

. . . Г-нъ редакторе, защо не почнете да издавате в. „Барабанче“ два пжти седмично, за да има какво да четемъ? . . . Абонатъ 738.

Юбилеятъ на Чарли Чаплинъ

На 11 априлъ Чарли Чаплинъ ще празнува 50 год. си юбилей

Момиче

Въ дителъ изложъ художъ жени 4 ваге т рала м чели и рисункъ

Колко хубаво е у дома, особено презъ зимнитѣ вечери. Навънъ бѣснѣятъ снѣжни бури, зимниятъ вѣтърър фуци, блѣска се по вратитѣ, по прозорцитѣ, бори се съ дърветата, бѣга като лудъ по пуститѣ улици. Не смѣешъ глава да покажешъ навънъ. А вътре, въ стаята, е топло и тихо. Чува се само жалния вой на зимния вѣтърър.

Ффу-у-у! . . .

Около огнището сж насѣдали: мама, тате, баба. . . а ние се боримъ съ поголъмото ми братче върху постанитѣ дрехи.

— Ще те надвия азъ тебе, ей сега. . .

— Кой, ти ли бе. Ехе-е, — и бати ме хваща и ме трѣшва силно о постелята.

Азъ се разплаквамъ. Мама сгълчава бати, а баба ме прибира въ скута си и бърше съ слзитѣ ми:

— Нищо нѣма, момчето ми. Баба ще ти разкаже приказка, а на бате ти нѣма да дадемъ да слуша.

Азъ спирамъ да плача, изглеждамъ надутото бати и се приготвямъ да слу-

шамъ. А баба взема хурката, вретеното забръмчава въ ржцетѣ ѝ и тя почва:

„Това, което ще ти разкажа, се случило отдавна, много отдавна, но и до днесъ хората го помнятъ и разправятъ.

Въ едно далечно царство, живѣли щастливо мжжъ и жена. Имали си тѣ много хубаво момиченце. То било нѣжно и красиво, като самата пролѣтъ. Когато се засмѣло, стаята свѣтвала, сякашъ слнцето я огрѣвало. . .

Ала за нещастие, майката на момиченцето умрѣла и скоро бащата се оженилъ за втора жена. Матрехата била много лоша и завистлива. И тя имала едно момиче, но то било грозно и много лошо.

Минали се години. Дветѣ момичета порастнали — станали моми за женене. Момичето на матрехата ставало все по-лошо и по-грозно, а горкото сираче станало невиджана красавица. Всички почнали да говорятъ за нея. Ергенитѣ се избивали помежду си; не могли да я раздѣлятъ. Всѣкиму

се искало да стане мжжъ на такава красавица. Научилъ се за нея и царскитъ синъ. Поискалъ да я види и вземе за жена. Впрегналъ той най-хубавата си колесница, която била окована само съ злато и се опжтилъ за селото, гдето живѣла красивата девойка. Ала матрехата се научила, че царскитъ синъ иска да вземе за жена завареничето. Тя решила хитро да го

Прика